

การส่งเสริมการรักษาศีล 5 สำหรับเยาวชน นำมาซึ่งความสมานฉันท์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุศลศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร
ตามแนวดำริของสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้ามิ่งมงคลจารย์ (ช่วง วรปัญญา) วัดปากน้ำ
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

The Promoting the five precepts for Youth brings reconciliation. Grade 6
student at the Kusolsuksa school, charity, education, Taling Chan, Bangkok
and Laymans According to Somdadpramaharachamoklajan
(Chong warapanyo) Wat Paknum Pasicharaun Bangkok

พระราชสุตถาภรณ์ (ประศักดิ์ อดคุปปัญญา)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Email adress : drsoravit@hotmail.com

ABSTRACT

This project is aimed Research The Promoting , compare approaches, application guidelines for battlefields the five precepts for Youth brings reconciliation. Grade 6 student at the school, charity, education, Taling Chan, Bangkok and Laymans According to Somdadpramaharachamoklajan (Chong warapanyo) Wat Paknum Pasicharaun Bangkok. This research is quantitative research. The population in this study as administrators, teachers, educators and students. Kusolsuksa School All 330 people The tools used in this research. A questionnaire Check the tools by 3 experts. Analysis using Statistics Percentage, average, standard deviation. And Compare the difference between the variable with the T-test. A computer program

The results showed that Significance of the promotion was found by administrators, teachers, educational personnel and students. Charity school There is the promotion of the preservation of the 5 precepts as a whole. The order of promotion of the 5 precepts is as follows: Precepts, 3,2,5,1,4 Summary of the promotion of the preservation of the 5 precepts is at a high level. Keeping the 5 precepts and applying them in daily life. Students should honor and Respect the rules of the school, classroom and respect for the teacher. Promoting the Five Precepts of Buddhism. Buddhists should be aware of this sacrament. Because today, incidents or quarrels are sometimes caused by alcoholism.

Keywords: The five precepts promote reconciliation streak battlefields.

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาความสำคัญการส่งเสริมการรักษาศิลปะ ๕ สำหรับเยาวชน นำมาซึ่งความสมานฉันท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนกุศลศึกษา วัดชัยพฤกษ์มาลา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคำริของสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรบุญโญ) วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ตามแนวทางคำริของสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรบุญโญ) ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียนโรงเรียนกุศลศึกษา กรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 330 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม มีการตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน วิเคราะห์ผลโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรด้วยค่า T-test ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า ความสำคัญการส่งเสริมพบว่า ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียนโรงเรียนกุศลศึกษา มีการส่งเสริมการรักษาศิลปะ 5 โดยรวมอยู่ในระดับ ลำดับการส่งเสริมการรักษาศิลปะ 5 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ศิลข้อ 3,2,5,1,4 สรุปภาพรวมการส่งเสริมการรักษาศิลปะ 5 อยู่ในระดับมาก การประยุกต์ และเปรียบเทียบ พบว่า การประยุกต์ แนวทางการส่งเสริมการรักษาศิลปะ 5 และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนควรให้เกียรติและ เคารพกติกาของโรงเรียนห้องเรียนและเคารพในตัวครู การส่งเสริมการรักษาศิลปะข้อ 5 ชาวพุทธนับถือพระพุทธศาสนาก็ควรตระหนักในศิลปะข้อนี้ให้ดี เพราะทุกวันนี้ อุบัติหรือการทะเลาะเบาะแว้งบางครั้งมาจากสาเหตุการเมาสุรา

คำสำคัญ: การส่งเสริมการรักษาศิลปะ 5 ความสมานฉันท์ แนวคำริ

บทนำ

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ เกิดขึ้นจากความสนใจที่จะศึกษาถึงรูปแบบและกระบวนการวิจัยในคั้งนี้ เกิดจากแนวคำริของท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ ที่ได้ประทานเรื่องโครงการหมู่บ้านรักษาศิลปะ 5 และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมให้กับผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน เพื่อให้เรื่องการส่งเสริมการรักษาศิลปะ 5 นั้นเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตและชาวพุทธสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้และเนื่องด้วย

สถานการณ์ภายในสังคมปัจจุบันที่เกิดความแตกแยกและการขาดศีลธรรม โดยการรักษาศิลปะ 5 จึงเป็นสาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผู้วิจัยได้เร่งเห็นปัญหาที่เกิดขึ้น และมีส่วนในการทำวิจัยในคั้งนี้ เพื่อที่จะศึกษาถึงปัญหาและแนวในการแก้ไข เพื่อให้เยาวชนเกิดความเข้าใจและตระหนักถึงการรักษาศิลปะ 5 นั้นเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสำคัญการส่งเสริมการรักษาศิลปะ 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความ

ความสมานฉันท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุศลศึกษา วัดชัยพฤกษ์มาลา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคำริของสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าจารย์ (ช่วง วรปัญญา) วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการรักษาศีล 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุศลศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคำริของสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าจารย์ (ช่วง วรปัญญา) วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เพศ ตำแหน่ง วาระดำรงตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และเคยบวชเป็นภิกษุสามเณร หรือบวชชีพรหมณ์ถือศีลอุโบสถในพระพุทธศาสนา แตกต่างกัน

3. เพื่อประยุกต์แนวทางตามคำริการส่งเสริมการรักษาศีล ๕ สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุศลศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคำริของสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าจารย์ (ช่วง วรปัญญา) วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้แหล่งข้อมูลที่นำมาประกอบการทำงานวิจัยประกอบด้วย ชั้นการศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร โดยแบ่งตามแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้แก่ คัมภีร์พระไตรปิฎก ฉบับภาษาไทย คัมภีร์พระไตรปิฎกและอรรถกถาฉบับภาษาไทย จากตำราและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

การรักษาศีล 5 ชั้นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ สร้างแบบสอบถามแล้วนำไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบ

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการศึกษาวิเคราะห์ทางสถิติจากข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเฉลี่ย หรือ ตัวเลขกลางเลขคณิต (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ ใช้ค่า Z-Test เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษาและนักเรียนโรงเรียนกุศลศึกษา ราชการ จำนวน 1,055 คน ไขสุตรของทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 330 คน และทำการ เลือกตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) โดยแบ่งประชากรออกเป็น 3 กลุ่มตัวอย่างจากนั้นเลือกตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลและรับกลับคืนมาด้วยตนเอง เมื่อได้รับคืนแบบสอบถามทั้งหมด ตรวจสอบความสมบูรณ์ จึงนำข้อมูลบันทึกลงในคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อประมวลผลต่อไป

ผลการศึกษา

1) ความสำคัญการส่งเสริมการรักษาศีล 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุศลศึกษา วัดชัยพฤกษ์มาลา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร

ตามแนวคำริของสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรบุญโญ) วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

2) เปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการรักษาศิลปะ 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุศลศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคำริของสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรบุญโญ) วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เพศ ตำแหน่ง วาระดำรงตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และเคยบวช เป็นภิกษุสามเณร หรือบวชชีพรหมณ์ถือศีลอุโบสถ ในพระพุทธศาสนา แตกต่างกัน

ระดับระดับการส่งเสริมการรักษาศิลปะ ๕ สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุศลศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคำริของสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรบุญโญ) วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในศิลปะแต่ละข้อ เป็นดังนี้

การส่งเสริมการรักษาศิลปะ 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุศลศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคำริของสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรบุญโญ) วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อพิจารณาศิลปะในแต่ละข้อพบว่า การส่งเสริมการรักษาศิลปะ 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุศลศึกษา และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีการนำศิลปะข้อ 3 อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.39$)

ด้านการละเว้นจากการฆ่า การสังหาร ไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย (ปาณาติปาตา เวรมณี) โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$)

ด้านการละเว้นจากการประทุษติดในกาม ไม่ประทุษร้ายต่อของรักของหวงอันเป็นการทำลายเกียรติภูมิและจิตใจ ตลอดจนวงศ์ตระกูลของเขาให้เสื่อมเสีย (กาเมสุมิจฉาจารา เวรมณี) โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$)

ด้านการละเว้นจากการพูดเท็จ โกหก หลอกลวง ไม่ประทุษร้ายเขาหรือประโยชน์สุขของเขาด้วยวาจา (มุสาวาทา เวรมณี) โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) ด้านการละเว้นจากเครื่องดองของเมาสิ่งเสพติดอันเป็นเหตุให้เกิดความประมาท มัวเมา ก่อความเสียหาย ผิดพลาดเพราะขาดสติ(สุราเมรยมัชชปมาทัฏฐานา เวรมณี)อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$)

3) เพื่อประยุกต์แนวทางตามคำริการส่งเสริมการรักษาศิลปะ 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุศลศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคำริของสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรบุญโญ) วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหา แนวทางการแก้ไข และแนวทางการส่งเสริมการรักษาศิลปะ 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุศลศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคำริของ สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรปัญญา) วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ดังนี้

การประยุกต์การนำศีล ข้อ 5 และการส่งเสริมการรักษาศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน คือ ชุมชนยังไม่มีทางเลือกในการเลี้ยงชีพจึงเกิดการฆ่าสัตว์เพื่อเป็นอาหาร มักทำร้ายกันด้วยอารมณ์ แนวทางการแก้ไข คือ ส่งเสริมให้กินเจ หรือมังสวิรัต เพื่อสุขภาพ ต้องอดทนอดกลั้น รู้จักยับยั้งชั่งใจ ศีลข้อ 2 และการส่งเสริมการ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน คือ ความยากจน ต้องดิ้นรนเอาตัวรอด แนวทางการแก้ไข คือ ครอบครัวต้องดูแลเอาใจใส่ และส่งเสริมคุณภาพชีวิตตั้งแต่ยังเด็ก ๆ ใช้ธรรมะขัดเกลาจิตใจ ศีลข้อ 3 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน คือ การขาดจิตสำนึกไม่รู้จักพอแนวทางการแก้ไข คือ ปลูกจิตสำนึกให้นึกถึงปัญหาที่จะตามมา และรณรงค์เรื่องการแต่งกายสุภาพแบบไทย รักนวลสงวนตัว ศีลข้อ 4 ไปใช้ในชีวิตประจำวันคือ พุดเท็จเพื่อเอาตัวรอด พุดเท็จจนเป็นนิสัย แนวทางการแก้ไข คือ เข้มงวด เรื่องวัฒนธรรมภาษา จัดกิจกรรมเข้าวัดฟังธรรม และต้องปลูกฝังให้เป็นคนซื่อสัตย์ มีความละเอียด ซึ่งต้องปลูกฝังตั้งแต่ยังเด็ก การนำศีลข้อ 5 และการส่งเสริมการรักษาศีล 5 ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน คือ สังคมไทยเป็นสังคมสังสรรค์ นิยมดื่มสุราในงานต่างๆ ทำให้ขาดสติ ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุ และมีวางจำหน่ายทั่วไปแนวทางการแก้ไข คือ รณรงค์ให้ความรู้เรื่องพิษภัยของการดื่มสุรา ปิดโรงงานสุรา และลงโทษอย่างหนัก ควบคุมสังคม

ทำบุญไม่มีเหลือ ไม่ควรดื่มสุราขณะขับรถ เอาจริง ในกฎหมายมากขึ้น

แนวทางการส่งเสริมการรักษาศีล 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุศลศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคำริของสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรปัญญา) วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ดังนี้

1) การพัฒนาตน ชุมชน เพื่อนำไปสู่รูปแบบสังคมที่มีการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยผู้นำชุมชนต้องเป็นแบบอย่างที่ดี จัดให้มีการฟังธรรมมะ นำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ ในโรงเรียนควรให้หยุดเรียนในวันพระ และให้เด็กๆเข้าวัดฟังธรรม

2) ความคาดหวังในสังคมหรือชุมชนต่อการสืบต่อพระพุทธศาสนา และการนำศีล 5 ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ต้องให้สังคมไทยให้ความสำคัญทางศาสนา มากขึ้น ต้อง การให้คนรุ่นใหม่ นำพระพุทธศาสนา วัฒนธรรม และศีล 5 ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ปลูกจิตสำนึกให้รู้จักพอเพียง ให้มี วิชาการศึกษาเกี่ยวกับศีลธรรม ให้เด็กไทยเห็นถึง ความสำคัญ จะต้องเป็นหลักในการสืบสาน ประเพณีวัฒนธรรม

3) เห็นด้วยอย่างยิ่ง หากมีการจัดการเรียน การสอนพระพุทธศาสนาในวันหยุดหรือวันสำคัญ ให้กับสมาชิกในชุมชน ประชาชนจะได้เรียนรู้ธรรมะ และรู้บาปบุญคุณโทษจัดให้มีพระไปสอนในชั่วโมง เรียนของนักเรียนและต้องมีการประเมินผลตาม สมควร เพื่อให้ศาสนาอยู่ในจิตใจของคนไทย จัด โครงการในวันสำคัญทางศาสนาต่างๆ และควร

ปลูกฝังตั้งแต่ยังเด็กมีการฝึกวิปัสสนากรรมฐานในชุมชน เพื่อฝึกให้คนมีสติ และมีความคิด เป็นการฝึกจิตใจให้สามารถต้านทานทางอบายมุข

สรุปองค์ความรู้จาก “การส่งเสริมการรักษา ศิล 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุศลศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคำริของสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้ามงคลอาจารย์ (ช่วง วรปญโญ) วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร”

สรุปองค์ความรู้ ศิลข้อที่ 1 คือเว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการเบียดเบียนชีวิตซึ่งกันและกัน เนื่องจากชีวิตเป็นสิ่งที่ทุกคนรัก ทุกคนหวงแหน แม้สัตว์ทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน ศิลข้อที่ 2 คือเว้นจากลักทรัพย์ด้วยตนเองหรือใช้ผู้อื่นลัก พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า อทินนาทาน อันบุคคลเสพแล้วเจริญแล้วกระทำให้มากแล้วย่อมยังสัตว์ให้ไปเกิดในนรก ย่อมยังความพินาศแห่งโลกะให้เป็นไปแก่ผู้เกิดเป็นมนุษย์มีสมบัติที่ต้องพินาศ ศิลข้อที่ 3 คือเว้นจากการประทุษณ์ผิดในกาม ถ้าไม่เว้นจะเกิดอะไรขึ้น.. พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า บุคคลเสพแล้ว เจริญให้มากแล้วย่อมยังสัตว์ให้ตกนรกในกำเนิดสัตว์ดิรัจฉานในเปรตวิสัย ทำกามเมสุมิจฉาจาร แล้วได้อะไร ศิลข้อที่ 4 คือให้เว้นจากการพูดเท็จ พูดไม่เป็นความจริง พูดโกหกหรือพูดมุสา ถ้าไม่เว้นจากมุสาวาทหรือพูดเท็จอะไรจะเกิดขึ้นพระพุทธเจ้าตรัสว่า มุสาวาทอันบุคคลเสพแล้วเจริญแล้ว กระทำให้มากแล้วย่อมยังสัตว์ให้ไปเกิดในนรกในกำเนิดดิรัจฉานในเปรตวิสัย ผลจากการกล่าวมุสาวาทอย่างเบาที่สุดย่อมยังการแตกจากมิตรให้เป็นไปแก่ผู้เกิดเป็นมนุษย์ ศิลข้อที่ 5 คือเว้นจากการดื่มสุราและเมรัย

รวมถึงเครื่องทองของเมา ยาเสพติดให้โทษทุกชนิดโทษของการดื่มสุรา ทำให้เกิดความประมาทปราศจากการเคารพบิดา มารดา พี่น้อง น้ำ อา แม้อุบัติชฌาย์อาจารย์และสมณะพรหมณ์ ผู้มีศีลก็ไม่เคารพศิลาจารย์วัตรในการปฏิบัติกายวาจาใจให้บริสุทธิ์ จะทำแต่การบาปหยาบช้า มีกายหยาบวาจาหยาบ ใจหยาบ ทำแต่อกุศลเป็นนิตย์ไม่คิดสงสารสัตว์ นอกจากนี้ โทษของการดื่มสุราเมรัยยังพาให้ตกในอบาย นายนิรบาลจะกรอกด้วยน้ำทองแดง น้ำถึงปากแลคอก็จะทำลายไส้พุงขาดกระจายตาย ตายแล้วก็จะกลับฟื้นขึ้นมา เสรวยทุกขเวทยาต่อๆ กันไป เมื่อพ้นจากอบายแล้วมาเกิดเป็นมนุษย์ จะเป็นคนใบ้ เสียจริตผิดจากมนุษย์ทั้งหลาย จะเป็นคนใบ้ บ้า เสียจริต ผิดจากมนุษย์ทั้งหลาย ซึ่งเป็นภัยของชีวิตที่มากแล้ว

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน มีระดับทางการส่งเสริมการรักษา ศิล 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุศลศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคำริของสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้ามงคลอาจารย์ (ช่วง วรปญโญ) วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงจากมากไปน้อย ให้ความสำคัญต่อศิลปข้อ 3 และศิลปข้อ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด แม้จะมีข่าวการผิดศิลปข้อ 3 และ ศิลข้อ 2 อยู่บ้างก็เป็นส่วนน้อย แต่ส่วนใหญ่นำไปใช้ในระดั

มากที่สุด รองลงมาคือข้อ 4 กับข้อ 5 และสุดท้ายคือข้อ 1 เหตุที่ข้อ 1 นำไปใช้ต่ำสุด ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนกุลศศึกษา ต่างกัน มีพฤติกรรมต่อการส่งเสริมการรักษาศิล 5 โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาตามข้อแต่ละข้อพบว่า มีพฤติกรรมต่อการนำข้อ 1 ข้อ 4 และข้อ 5 แตกต่างกันสำหรับข้อ 2 และข้อ 3 มีพฤติกรรมการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่แตกต่างกันผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน ที่นำข้อ 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน เหตุผลอาจจะเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ฝึกฝนอบรมเป็นศิษย์ของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (อาจ อาสภมหาเถระ) พระวิปัสสนากรรมฐาน แห่งวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ นโยบายในการพัฒนาและส่งเสริมวัดและโรงเรียนนี้ให้เป็นแหล่งศึกษาธรรมะ จะเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมที่อยู่ในศีลในธรรม ก็มีผลทำให้คนในสังคมนั้นมีศีลมีธรรม เป็นข้อคิดให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายว่า หากจัดสภาพแวดล้อมให้อยู่ในศีลในธรรมทุกพื้นที่ทุกตำบล สังคมก็จะมีแต่คนดีมีศีลธรรม ปัญหาต่างๆ ก็จะไม่เกิดขึ้น สังคมประเทศชาติก็สงบผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมต่อการส่งเสริมการรักษาศิล ๕ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อธิษฐาน พูลศิลป์ศักดิ์กุล(2548) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง “การรักษาศิลห้าของพุทธศาสนิกชนวัยแรงงาน :กรณีศึกษาเขตสวนหลวงกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า ปัจจัยส่วน

บุคคลได้แก่เพศมีความสัมพันธ์กับการรักษาศิลห้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถสรุปได้ว่า เพศต่างกันไม่มีผลต่อการรักษาศิล 5 ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน ที่มีตำแหน่ง ต่างกัน มีพฤติกรรมต่อการส่งเสริมการรักษาศิล 5 โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาตามข้อแต่ละข้อ มีพฤติกรรมต่อการนำข้อ 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่แตกต่างกันในทุกๆ ข้อ เหตุผลสามารถสรุปได้ว่า ตำแหน่ง ฐานะเกียรติยศใดๆ ไม่เป็นอุปสรรคในการรักษาศิล 5 และทุกชั้นวรรณะสามารถเข้าถึงธรรมเพื่อหนทางพ้นทุกข์ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน ที่มีอายุต่างกัน พฤติกรรมต่อการนำข้อ 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาตามข้อแต่ละข้อพบว่า มีพฤติกรรมต่อการนำข้อ 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่แตกต่างกันในทุกๆ ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อธิษฐาน พูลศิลป์ศักดิ์กุล(2548)ซึ่งพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรักษาศิลห้า จึงสามารถสรุปได้ว่า ไม่ว่าจะอายุจะมากหรือน้อยสามารถนำข้อ 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เท่าๆ กัน ซึ่งถ้าเป็นไปได้ควรสนับสนุนปลูกฝังให้รู้จักรักษาศิล 5 และให้ฝึกฝนปฏิบัติธรรมตั้งแต่อายุยังน้อย เพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่และผู้นำที่ดีต่อไป ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมต่อการส่งเสริมการรักษาศิล 5 โดยรวม แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาตามข้อแต่ละข้อ พบว่า มีพฤติกรรมต่อการนำข้อ 1 และข้อ 2 ไปใช้ในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน สำหรับข้อ 3 ข้อ 4 และข้อ 5 มี

พฤติกรรมการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่แตกต่างกัน กล่าวโดยสรุปผู้บริหาร ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท ขึ้นไปมีระดับการส่งเสริมการรักษาศิล 5 และสอดคล้องกับ **วงศกร เพิ่มผล** ได้วิจัยเรื่อง “ศิลปะ 5 มิติอารยธรรมสากล” ผลการวิจัยพบว่ามนุษย์อาศัยอยู่ร่วมกันเป็นสังคมมีความรักและความใคร่เป็นเรื่องธรรมดา แต่ความใคร่นั้น ต้องอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายและศีลธรรม กฎหมายป้องปรามได้เฉพาะการละเมิดทางกาย แต่ศีลธรรมสามารถป้องปรามได้จากภายในคือจิตใจ โดยมีการส่งเสริมให้มีความเคารพกันระหว่างเพศมีจิตสำนึกผิดชอบชั่วดี ตีกลตนเองให้สามารถควบคุมเรื่องเพศได้ อันจะแสดงออกทางพฤติกรรม คือมีความซื่อสัตย์กับคู่ครองของตน อันจะก่อให้เกิดเป็นความสงบสุข และความอบอุ่นภายในครอบครัวขึ้นได้ **พระมหาสมบุญ วุฑฒิโกโร, ดร.** ได้เขียนบทความทางวิชาการเรื่อง “พระพุทธศาสนา เพื่อสังคม : กระบวนทัศน์ใหม่เกี่ยวกับเบญจศีล” สรุปได้ว่า การดีความศิลปะ 5 โดยเครือข่ายพุทธศาสนิกชนเพื่อสังคมนานาชาติที่เป็นสากลทั่วไบนั้น ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของพระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) เสนอไว้ในบทความเรื่องศิลปะกับเจตนารมณ์ทางสังคม และแนวคิดของพระดิช นัท อันท์ เกี่ยวกับการดีความศิลปะ 5 แนวใหม่ โดยได้ดีความศิลปะ 5 เน้น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นเจตนารมณ์ของศิลปะ และส่วนที่เป็นคำนิยามของศิลปะ ส่วนที่เป็นเจตนารมณ์ของศิลปะ หมายถึง เจตนารมณ์ที่มุ่งให้มนุษย์ในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ไม่เบียดเบียนกันให้รู้จัก เอาใจเขามาใส่ใจเรา นอกจากนี้ เจตนารมณ์ของศิลปะยังครอบคลุมถึงการ

จัดระบบโครงสร้างทางสังคมความสัมพันธ์ทางสังคมและสภาพแวดล้อม ความที่เชื่อมต่อการเข้าถึงกิจกรรม ส่วนคำนิยามความหมายของศิลปะ เครือข่ายพุทธศาสนิกชนมองว่า ศิลปะจำเป็นต้องมีพลวัตและมีความหมายที่ยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความซับซ้อนของปัญหาในแต่ละยุคสมัย อาทิเช่น ศิลปะข้อห้ามฆ่าสัตว์ ต้องให้ครอบคลุมถึงปัญหาความรุนแรงประเภทต่าง ๆ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เช่น ปัญหาสงคราม ปัญหาการก่อการร้าย ปัญหาการใช้สารเคมี

สรุปและขอเสนอแนะ

จากการศึกษาการส่งเสริมการรักษาศิล 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ โรงเรียนกุศลศึกษาเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคำริของสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้ามงคลาจารย์ (ช่วง วรปญโญ) วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบการส่งเสริมการรักษาศิล 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวคำริของสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้ามงคลาจารย์ (ช่วง วรปญโญ) ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบการส่งเสริมการรักษาศิล 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนของในพระพุทธศาสนาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3. ควรศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติการส่งเสริมการรักษาศิลปะ 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์ พร้อมจัดโครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปะ 5 ให้ทราบถึง องค์ประกอบ อานิสงส์ โทษ และผลกระทบของการละเมิดศิลปะ 5 ฝึกสอนวิปัสสนากรรมฐานขั้นต้นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สอบถามพฤติกรรมและสัมภาษณ์โดยตรงกับผู้บริหาร ครูบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียนประชากรกลุ่ม

ตัวอย่าง ถึงการส่งเสริมการรักษาศิลปะ 5 สำหรับเยาวชนนำมาซึ่งความสมานฉันท์อย่างน้อยเพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนสติในการรักษาศิลปะ 5 ถึงแม้ว่าอาจจะได้ข้อมูลไม่ตรงบ้าง แต่ก็น่าจะมีส่วนที่ตรงตามความเป็นจริงอยู่บ้าง โดยเฉพาะในเรื่องของปัญหา แนวทางการแก้ไข และแนวทางส่งเสริม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา หรือการวิจัยต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) (Yamane, Taro 1973 อ้างอิงในศิริพงษ์ พุทธิพันธ์. 2553, น.203)

พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร, ดร. พระพุทธศาสนาเพื่อสังคม: กระบวนทัศน์ใหม่เกี่ยวกับเบญจศิลป์.

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์, ปีที่ 9 ฉบับพิเศษ เนื่องในโอกาสเฉลิมฉลองวันวิสาขบูชา วันสำคัญสากลของโลก (2556): 352-378.

วงศ์กร เพิ่มผล. (2555). ศิลปะ 5 มิติอารยธรรมสากล. วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตร์ดุสิตบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

อชิษฐาน พูลศิลป์ศักดิ์กุล. (2548). การรักษาศิลปะห้าของพุทธศาสนิกชนวัยแรงงาน: กรณีศึกษา เขตสวนหลวงกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต (การบริหารทั่วไป), มหาวิทยาลัยบูรพา.